

Отже, благодійний аукціон є ефективним інструментом для залучення людей до доброчинності. Завдяки подібним заходам покупка артоб'єкта стає не лише можливістю зробити гідну справу із задоволенням, а й способом життя, що змінює суспільний світогляд на загальне благо. Проведення благодійних аукціонів на підтримку спротиву російській агресії в Україні дедалі активніше набирає обертів. Українці стають більше залученими до допомоги захисникам та захисницям задля скорішої перемоги над ворогом.

А. Лебідь

ПИТАННЯ СУЧАСНОГО ОПАНУВАННЯ АКТОРСЬКОЮ МАЙСТЕРНІСТЮ СТУДЕНТАМИ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОЇ ТА ЗМІШАНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ

А. Lebid

THE QUESTION OF MODERN MASTERY OF ACTING SKILLS BY STUDENTS DURING DISTANCE AND MIXED FORMS OF LEARNING

Сучасні вимоги до студентів при опануванні акторської майстерності багатовекторні та акцентують свою увагу на саморозвитку й самоосвіті молоді. Опанування акторської майстерності — це комплексний процес, який вимагає розвитку різноманітних навичок і якостей. Дослідження в галузі педагогіки та в структурі вдосконалення опанування сценічної майстерності враховують різні аспекти, включаючи психологічні, соціокультурні та фізіологічні виміри акторської професії.

Ключовими напрямками сучасних досліджень у цій сфері є акторська психологія та використання різних технологій. Завдяки вивченню психологічних аспектів акторської гри (особливо таких як емоційна інтелігенція, сприйняття ролі, самоідентифікація й розвиток емпатії) значно полегшується ряд професійних навичок актора-початківця, а ось використання сучасних технологій і подальше дослідження їх впливу на акторське мистецтво розкриває палітру нових можливостей використання їх для тренування акторів.

Також варто зазначити про посилення залучення інтеркультурних аспектів. Розгляд взаємодії акторів з різних театральних шкіл у рамках різних культур та вивчення впливу культурного контексту на їхню гру проявляються як теоретичне підґрунтя і основа тілесних тренінгів. Поряд з тілесною практикою постає питання акторської тілесності та дослідження фізичних аспектів акторської підготовки, включаючи рух, голосову акторську майстерність та взаємодію з простором.

Упровадження ефективних методик та стратегій навчання акторів, включаючи сучасні підходи до тренування акторських навичок, підсилюють якість мистецької освіти. При занятті майстерні куратори курсів також повинні враховувати специфіку взаємодії з аудиторією в сучасному театральному середовищі і давати студентам необхідні знання з навичок впливу акторської гри на глядачів, включаючи питання сприйняття публікою.

Вищеперелічені напрямки тісно пов'язані не тільки з теоретичним дослідженням у галузі сценічного мистецтва, а також із загальним зростанням інтердисциплінарності в дослідженнях. Вони враховують широкий спектр чинників, які впливають на акторську майстерність у сучасному світі. Також важливо не забувати про сучасні механізми взаємодії актора з аудиторією.

Сучасні актори взаємодіють з аудиторією за допомогою різноманітних механізмів, які відображають нові тенденції в театральному мистецтві та інших сферах сценічної діяльності. Деякі театри посилюють напрямки інтерактивного театального дійства і пропонують вистави, де глядачі можуть взаємодіяти з акторами та навіть впливати на розвиток сюжету. Це може бути здійснено через вибір різних альтернативних сценаріїв або навіть через участь глядачів у виставі. Тому студенти мають бути підготовленими до елемента імпровізації в будь-яких умовах, адже це вимога сучасного сприйняття глядача, якого потрібно постійно дивувати і інтригувати.

Використання технологій також значно підсилює театральні можливості і вимагає від актора нових якостей у підготовці над роллю. Сучасні театри використовують такі технології, як віртуальна реальність, розширена реальність та інші, здебільшого для створення іммерсивних та вражаючих вражень. Також це може включати в себе використання проєкцій, інтерактивних додатків або онлайн-взаємодію. Студенти легше опановують подібні практики, а в дистанційній формі навчання це може стати одним з напрямів самостійної роботи студента в побудові етюдів та самостійних робіт з фаху.

Важливо, що сучасний сценічний простір направлений на спільну творчість акторів й аудиторії. Глядачі можуть брати участь у різних інтерактивних завданнях, вносити свої ідеї в розвиток вистави або навіть ставати частиною вистави. Серед іншого театральні колективи використовують соціальні мережі для взаємодії з аудиторією поза сценою. Вони можуть публікувати за кадром, створювати відеоконтент, організувати розіграші або обговорення, що дозволяє глядачам ближче познайомитися з творчим процесом та самими акторами. Подібна діяльність теж вимагає певних навичок, яких актори мають набути ще під час навчання, на окремих заняттях із сучасних практик сценічного мистецтва або під час занять з акторської майстерності з куратором.

Повертаються до театального процесу і аудієнційні обговорення або відкриті рецензії акторської майстерності. Це корисний досвід, особливо для актора-початківця, який може бути використаний під час групових занять з акторської майстерності, коли самі студенти стають рецензентами, або під час окремих семінарів чи при переглядах семестрових самостійних робіт студента. У професійних колективах обговорення з акторами можуть відбуватись після вистави або навіть під час її проведення, і глядачі мають можливість задавати питання, висловлювати свої враження та обговорювати теми вистави. Ці механізми взаємодії акторів з аудиторією дозволяють створити участь відчуття та розширити можливості театального досвіду.

Сучасний актор може мати різноманітні риси та навички, що відображають вимоги й тенденції сучасного театального мистецтва. Особливо це важливо при формуванні студентів акторського мистецтва, і чим швидше сформується базові навички, які можуть характеризувати сучасного актора, тим повноцінніше актор-початківець зможе посісти своє місце серед сценічного простору. У цьому разі не так важливо, буде це українська традиція чи театральне мистецтво світових практик. Сучасні актори мають різноманітний набір талантів. Вони можуть бути не лише відмінними акторами, але й мати професійні вміння не лише з базового спектру (співати, танцювати), а й до прикладу працювати з різними мовами, володіти навичками фізичної майстерності (професійний спорт, акробатика,

повітряна гімнастика) тощо. Нинішні студенти мають розуміти, що як актори вони повинні бути готові пристосовуватися до різних жанрів та стилів вистав. Вони можуть змінювати свій стиль гри від класичного до експериментального. У зв'язку з розвитком технологій сучасні актори можуть використовувати цифрові технології та інші інновації у своїй роботі, включаючи задіяння елементів різних соціокультурних контекстів, та бути готовими працювати з різними командами та режисерами для створення театральної імєрсії. Від сучасного актора часто очікується творчий підхід до своєї роботи, здатність приносити новаторські ідеї та переосмислювати традиційні підходи.

Під час навчання акторської майстерності студент, як в очній, так і в дистанційній формі, повинен бути готовим постійно вдосконалювати власні навички, долучатися до нових театральних тенденцій та розширювати свої можливості, доводити, що може об'єднувати традиційні акторські вміння з новаторським підходом до театального мистецтва, демонструючи гнучкість та креативність у роботі.

Розвиток театральної імєрсії — це процес, який потребує роботи над різними аспектами акторської майстерності та здатності створювати глибокі, емоційні зв'язки з глядачем. Студентам для цього важно засвоїти побудову глибокого розуміння свого персонажа, аналізувати на глибокому рівні, розуміти його мотивацію, емоції та думки. Чим вдумливіше студент вивчає свого персонажа, тим легше буде йому створювати з ним імєрсивні враження. Фізична експресія також допомагає знаходити сильний емоційний зв'язок із глядачем. Підсилити це можна завдяки вправам та тренінгам.

Сучасний студент акторського напряму також має навчитись, розвивати здатність сприймати аудиторію та взаємодіяти з нею. Для цього варто розглядати кожного глядача як унікальну особистість та бути відкритими до спроб взаємодії на рівні психології і навіть соціотрактування. Щоб передати глибокі почуття глядачеві, актор повинен бути відкритим до власних емоцій і готовим поділитися ними на сцені. Для цього також слід ефективно використати сценічний простір, спрямовуючи увагу глядачів на ключові моменти. До прикладу, пересуватися по сцені так, щоб створити враження взаємодії з різними частинами зала.

Актори-студенти можуть стикатися з різними викликами та складнощами. Зокрема з уведенням дистанційних форм навчання актори можуть втрачати можливість фізичної взаємодії з одногрупниками та викладачами, що може впливати на їхні комунікативні та колективні навички. Для актора важливо вивчати і використовувати простір, але обмеженість простору у віртуальних або дистанційних умовах може ускладнити розвиток фізичної експресії. Використання відеоконференцій та інших технічних засобів може вимагати від акторів додаткових навичок й адаптації до нових технологій. Також студенти можуть відчувати відсутність емоційної зв'язаності та взаємодії у віртуальному середовищі, що є важливим елементом акторської майстерності. Існує також ризик виникнення труднощів під час вивчення виразності та фізичного вираження. Але студенти повинні бути готові адаптуватися до цих нових умов та шукати творчі рішення для подолання викликів, що виникають у зв'язку зі змінами у формах та методах акторського навчання.